

Het beeld van Christus kan tegenwoordig niet meer met uiterlijke ogen waargenomen worden. Het moet met een innerlijk oog waargenomen worden. En aan dit innerlijk oog toont zich wat uit de opstanding van Christus is geworden.

Hij is niet ergens verdamppt of heeft zich op een of andere manier vervluchtigd.

De vraag is toch: waar is Hij nu?

Wie probeert om met het innerlijk oog te schouwen, die ziet, dat de Christus al lang weer aanwezig is. Niet meer in een fysieke vorm, maar in een bewegende vorm van een voor het uiterlijke oog onzichtbare substantie. Een voor het uiterlijk oog onzichtbare vorm.

Dat wil zeggen: Hij doorleeft elk ruimte- en elk tijdselement voortdurend en substantieel.

Dus Hij is er helemaal....

....De vorm, waarin de belichaming van Christus in deze tijd zich voltrekt is het bewegingsprincipe in puurste zin. De zich Bewegende...

Dit is dus het Opstandingsprincipe:

De oude gestalte, die sterft of verstart is, in een levende, doorstromende, levens-bevorderende, zielen-stimulerende, geest-stimulerende gestalte om te vormen.

Joseph Beuys
(Fragmenten uit: "Christus Denken" Mennekes/Beuys)